

บทที่ 2

การทดลอง

2.1 วัสดุ สารเคมีและอุปกรณ์

2.1.1 วัสดุ

สารตั้งต้นที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ จีเลื่อยไม้สกัดจากจังหวัดน่าน และวัสดุที่ใช้เป็นตัวรองรับตัวเร่งปฏิกิริยาได้แก่ ถ่านหินลิกไนต์จากแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

2.1.2 สารเคมี

สารเคมีที่ใช้ในงานวิจัย แสดงดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

สารเคมี	สูตร โมเลกุล	เกรด	บริษัท
แอมโมเนียมคาร์บอเนต	$(\text{NH}_4)_2\text{CO}_3$	AR	Fluka
นิกเกิลคาร์บอเนตเบสิด-ไฮดรเอท	$\text{NiCO}_3 \cdot 2\text{Ni}(\text{OH})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	AR	Fluka
สารละลายแอมโมเนีย	NH_3	AR	-
กรดเบนโซอิก	$\text{C}_7\text{H}_6\text{O}_2$	AR	Fluka
โซเดียมไซโอซัลเฟต	$\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$	Lab	J.T Baker
โซเดียมคาร์บอเนต	Na_2CO_3	Lab	ลาร์คริสเตนเซ็นเคมีกัลปี
โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์	KOH	Lab	Merck
โซเดียมไฮดรอกไซด์	NaOH	Lab	Merck
กรดไฮโดรคลอริก	HCl	AR	Fluka
แบเรียมซัลเฟต	BaSO_4	Lab	-
ซิลเวอร์ไนเตรท	AgNO_3	Lab	-
เมทิลเรด	$\text{C}_{15}\text{H}_{15}\text{N}_3\text{O}_2$	AR	Sigma chemical

ตาราง 2.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง (ต่อ)

สารเคมี	สูตร โมเลกุล	เกรด	บริษัท
เมทิลเรด	$C_{15}H_{15}N_3O_2$	AR	Sigma chemical
กรดไนตริก	HNO_3	AR	Fluka
กรดบอริก	H_3BO_3	AR	Fluka
กรดไฮโดรฟลูออริก	HF	AR	Fluka
แก๊สไนโตรเจน	N_2	Commercial	TIG
แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์	CO_2	Commercial	TIG
แก๊สไฮโดรเจน	H_2	Commercial	TIG
แก๊สออกซิเจน	O_2	Commercial	TIG

2.1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย แสดงดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือและอุปกรณ์	รุ่น	บริษัท
เครื่องชั่งละเอียด	BA 210S	Sartorius basic
เครื่องชั่งหยาบ	B610	Sartorius basic
เครื่องบด	-	Retch
เครื่องร่อน	AS 200 basis	Retch
ตะแกรงร่อน	-	Retch
ภาชนะดูดความชื้น	-	Nalgene
เตาเผา	2-525 Series II	Eurotherm electric furnace
เตาอบ	PV-110	Taibai espect corp.
Bomb washing calorimeter	No. 1341	Parr instrumentation company, inc.
CHNS/O Analysis	PE 2004 Series II	Perkin-Elmer
Gas chromatograph (GC)	6890	Agilent
Atomic Absorption Spectroscopy (AAS)	Analyst 100	Perkin-Elmer

ตาราง 2.2 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง (ต่อ)

เครื่องมือและอุปกรณ์	รุ่น	บริษัท
KJT-Thermocouple	HI 93551	Hanna instrument
Spot-Thermometer	HT-21	Konica minolta sensing, Inc
เครื่องปฏิกรณ์แบบฟิกส์เบดแบบ 2 ชั้นตอน	Tailored made	Tailored made

2.1.4 ชุดเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง (Fixed bed reactor system)

เครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งที่ใช้สำหรับทำงานวิจัยแสดงดังรูป 2.1 ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

รูป 2.1 ชุดเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งในกระบวนการแกสลิฟเคชันด้วยไอน้ำแบบมีตัวเร่งปฏิกิริยา

1. แก๊สออกซิเจน (O_2)
2. เครื่องวัดอัตราการไหลแก๊ส (Flow meter)
3. เครื่องระเหย (Devolatilizer)
4. เครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง (Fixed bed reactor)

5. เครื่องผลิตไอน้ำ (Steam generator)
6. วาล์ว (Valve)
7. แก๊สไนโตรเจน (N_2)
8. เครื่องควบแน่น (Condenser)
9. เครื่องดักจับน้ำ (Ice trap)
10. ถุงเก็บแก๊สผลิตภัณฑ์ (Gas sampling bag)

2.1.5 เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟี (Gas chromatograph) ⁽²³⁾

ในงานวิจัยนี้ใช้เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟียี่ห้อ Agilent 6890 แสดงดังรูป 2.2 เป็นเทคนิคที่ใช้ในการแยกสารผสมที่ระเหยง่าย โดยสารผสมจะถูกฉีดเข้าไปในคอลัมน์ (Column) ที่บรรจุด้วยสารที่ทำหน้าที่เป็นตัวยึดจับที่เรียกว่า Stationary phase และมีแก๊สพา (Carrier gas) เป็นเฟสเคลื่อนที่ (Mobile phase) เคลื่อนที่ไปตามคอลัมน์เข้าสู่เครื่องวัด (Detector) สัญญาณที่เครื่องตรวจวัดได้รับนั้นจะถูกส่งไปบันทึกเป็นโครมาโทแกรม (Chromatogram) ด้วยเครื่องบันทึก โดยแก๊สโครมาโทกราฟีมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ

1. แก๊สพา (Carrier gas)	4. คอลัมน์ (Column)
2. ตัวควบคุมการไหล (Flow controller)	5. ดีเทคเตอร์ (Detector)
3. ส่วนที่ฉีดสารตัวอย่าง (Injector port)	6. เครื่องบันทึก (Recorder)

รูป 2.2 เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟี

2.2 วิธีการทดลอง

2.2.1 การเตรียมวัตถุดิบ

เก็บตัวอย่างจีเลื้อยจากร้านขายเฟอร์นิเจอร์ สหกรณ์จังหวัดน่าน นำจีเลื้อยตากแดด ประมาณ 1 สัปดาห์ จากนั้นนำจีเลื้อยมาบดด้วยอุณหภูมิ 60-70 องศาเซลเซียส ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เพื่อไล่ความชื้นออกบางส่วน จากนั้นบดจีเลื้อยด้วยเครื่องบดแสดงดังรูป 2.3 และทำการ ร่อนผ่านตะแกรงคัดขนาดแสดงดังรูป 2.4 ซึ่งจีเลื้อยที่ใช้มีขนาดอนุภาคอยู่ในช่วง 0.25-0.45 มิลลิเมตร แสดงดังรูป 2.5

รูป 2.3 เครื่องบด Hammer mill

รูป 2.4 เครื่องร่อนคัดขนาด

รูป 2.5 จีเลื้อย

2.2.2 การวิเคราะห์แบบประมาณ⁽²⁴⁻³¹⁾

วิธีการวิเคราะห์แบบประมาณของชี้เลื้อยทำการวิเคราะห์ตาม ASTM E870-82 ซึ่งวิธีการทดลองและการคำนวณแสดงดังภาคผนวก ก และการวิเคราะห์แบบประมาณของถ่านหินทำการวิเคราะห์ตาม ASTM D3172-89 ซึ่งวิธีการทดลองและการคำนวณแสดงดังภาคผนวก ข

2.2.3 การวิเคราะห์แบบแยกธาตุ⁽³²⁾

วิธีการวิเคราะห์แบบแยกธาตุของชี้เลื้อยและถ่านหินทำการวิเคราะห์ตาม ASTM D3176 ซึ่งวิธีการทดลองแสดงดังภาคผนวก ค

2.2.4 การวิเคราะห์หาค่าความร้อนสูง⁽³³⁻³⁴⁾

1. ชั่งชี้เลื้อยหรือถ่านหินที่ผ่านตะแกรงร่อนจำนวนประมาณ 1.000 กรัม ใส่ในแคปซูล (Combustion capsule)
2. นำแคปซูลใส่ในบอมบ์ร้อยลวด (Fuse wire) ยาว 10 เซนติเมตร ผ่านตัวอย่างชี้เลื้อย
3. ปิดบอมบ์แล้วเติมออกซิเจน 25-35 ความดันบรรยากาศ จากนั้นไล่แก๊สออกแล้วเติมออกซิเจนเข้าไปใหม่อีกครั้ง
4. ใส่บอมบ์ลงในแคลอริมิเตอร์บัคเก็ต (Calorimeter bucket) ซึ่งอยู่ใน (Jacket)
5. ต่อวงจรสำหรับฟิวส์ (Fuse) และไบกวนแสดงดังรูป 2.6
6. เติมน้ำกลั่นประมาณ 2 ลิตร ลงในบัคเก็ต (Bucket)
7. ปิดฝาแคลอริมิเตอร์ แล้วห่อเทอร์โมมิเตอร์ลงไป เริ่มกวนไบกวนให้อุณหภูมิคงที่ รอประมาณ 5 นาที
8. เมื่อถึงที่สมดุล (อุณหภูมิคงที่หรือเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย) ให้เริ่มอ่านอุณหภูมิทุกๆ 1 นาทีนาน 5 นาที
9. กดปุ่มอิกนิชัน (Ignition) เริ่มเกิดการเผาไหม้ในนาทิตี่ 6 บันทึกอุณหภูมิและเวลาที่อ่านค่า (อ่านทุก 15 วินาที หรือทุก 30 วินาที) ในช่วงที่อุณหภูมิเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากนั้นอ่านทุกๆ 1 นาที อ่านต่อไปใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 18-20 นาที อุณหภูมิจะเริ่มคงที่ ให้บันทึกอุณหภูมิที่คงที่ติดต่อกัน 5 นาที
10. หยุดไบกวนแล้วเปิดฝาแคลอริมิเตอร์ ยกบอมบ์ออกค่อยๆ ปลดความดันในบอมบ์ให้ลดลงจนไม่มีเสียงอากาศออก

11. ล้างภายในบอมบ์ด้วยน้ำกลั่นให้สะอาด เก็บน้ำที่ล้างได้ทั้งหมดไว้ในบีกเกอร์แล้วนำไปไทเทรตกับ 0.0725 นอร์มอล (N) โซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3) ใช้เมธิลเรด (Methyl red) หรือเมธิลออเรนจ์ (Methyl orange) เป็นอินดิเคเตอร์
12. นำสารละลายที่ไทเทรตแล้วไปหาปริมาณซัลเฟอร์ในจีเลียวตัวอย่าง
13. วัดผลที่ไม่ถูกเผาไหม้จากนั้นนำค่าต่างๆ มาคำนวณหาความร้อนสูงของตัวอย่าง แสดงดังภาคผนวก ง

รูป 2.6 เครื่องวิเคราะห์ค่าความร้อน (Bomb calorimeter)

2.2.5 การชะละลายแก้วของถ่านหินเพื่อเตรียมเป็นตัวอย่างปฏิกิริยา

1. นำถ่านหินตัวอย่างมาทำการบดและคัดขนาด
2. นำถ่านหินที่ผ่านการคัดขนาดมาทำการชะละลายโดยใช้ตัวทำละลายโพแตสเซียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้นในช่วงร้อยละ 16-0.1 โดยน้ำหนัก และตัวทำละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้นในช่วงร้อยละ 10-1 โดยปริมาตร⁽²¹⁾ โดยใช้เวลาในการชะละลาย 60 และ 120 นาที แล้วนำไปกรองและอบแห้งที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส
3. นำถ่านหินที่ได้เก็บไว้เพื่อเตรียมเป็นตัวอย่างปฏิกิริยาและนำถ่านหินบางส่วนมาทำการวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ดังแสดงในรูป 2.7 และวิเคราะห์หาธาตุ คือ Al, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Mn, Ni, Pb, Zn และ Si ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโทรสโกปี ดังแสดงในรูป 2.8

รูป 2.7 กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

รูป 2.8 เครื่องอะตอมมิกเอบซอร์พชันสเปกโทรสโกปี

2.2.6 การเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยานิกเกิลบนถ่านหินลิกไนต์โดยวิธีแลกเปลี่ยนไอออน (Ion-exchange)

1. นำสารประกอบนิกเกิลมาผสมกับแอมโมเนียมคาร์บอเนต และสารละลายแอมโมเนียมเติมน้ำลงไป และกวนทิ้งไว้ แสดงดังรูป 2.9
2. นำสารละลายนิกเกิลที่ผสมได้นั้นมาวิเคราะห์หาปริมาณนิกเกิลโดยวิธีอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโทรสโคปี เพื่อคำนวณปริมาณนิกเกิลที่มีในสารละลายนิกเกิลที่เตรียมได้ โดยต้องการเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยาที่มีนิกเกิลเคลือบบนถ่านหินอยู่ประมาณร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก
3. นำถ่านหินที่ผ่านการชะละลายที่เวลา 60 และ 120 นาที และถ่านหินที่ไม่ผ่านการชะละลายใส่ลงในบีกเกอร์ และนำมาผสมกับสารละลายที่ได้จากข้อที่ 2 กวนทิ้งไว้ แสดงดังรูป 2.10
4. นำมากรองและล้างตะกอนด้วยน้ำกลั่นจนสะอาด แสดงดังรูป 2.11 จึงนำไปอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เก็บตัวเร่งปฏิกิริยาที่เตรียมไว้ในภาชนะปิดสนิท รูปตัวเร่งปฏิกิริยาแสดงดังรูป 2.12

รูป 2.9 สารละลายนิกเกิล

รูป 2.10 สารละลายนิกเกิลผสมกับถ่านหิน

รูป 2.11 ชุดกรองตัวเร่งปฏิกิริยา

รูป 2.12 ตัวเร่งปฏิกิริยา

2.2.7 การหาปริมาณร้อยละของนิกเกิลในตัวเร่งปฏิกิริยา ⁽³⁵⁾

นำตัวเร่งปฏิกิริยามาย่อยตามวิธีมาตรฐาน ASTM D 3683-78 ดังนี้

1. นำสารตัวอย่างมา 3 กรัม ใส่ลงในถ้วยพอสเลน เเผาในเตาไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และเผาต่อที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง นำออกมาเก็บไว้ในภาชนะดูดความชื้น แสดงดังรูป 2.13
2. นำสารตัวอย่างที่ผ่านการเผามา 0.2 กรัม ใส่ลงในขวดพลาสติก เติมน้ำละลายกรดผสม (Aqua regain solution) ลงไป 3 มิลลิลิตร และเติมกรดไฮโดรฟลูออริกอีก 5 มิลลิลิตร ปิดฝาแล้วนำไปให้ความร้อนบนอ่างน้ำร้อน เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ติดตั้งเครื่องมือการย่อย
3. เติมน้ำละลายกรดบอริกลงไป 50 มิลลิลิตร ถ้าพบว่ายังมีกากตะกอนเหลืออยู่ ให้ความร้อนต่ออีก 1 ชั่วโมง เพื่อให้เกิดการละลายได้ดีขึ้น
4. เก็บตัวอย่างในขวดพลาสติกที่ทำจากพอลิเอทิลีน
5. ปล่อยให้ตัวอย่างเย็นลงจนถึงอุณหภูมิห้องและปรับปริมาตรในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร โดยใช้น้ำปราศจากไอออนในการปรับปริมาตร
6. วิเคราะห์ตัวอย่างที่ได้ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอ็บซอร์พชันสเปกโทรสโกปี เพื่อหาปริมาณนิกเกิล

รูป 2.13 โถดูดความชื้น (Desicator)

2.2.8 การหา Heating zone ของท่อปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง

1. ทำการต่อเทอร์โมคัปเปิลเข้ากับเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งแสดงดังรูป 2.14
2. ตั้งอุณหภูมิของตัวปฏิกรณ์ที่ 500, 550, 600 หรือ 650 องศาเซลเซียส
3. เมื่ออุณหภูมิของเครื่องปฏิกรณ์ถึงอุณหภูมิที่ตั้งไว้ ทำการอ่านอุณหภูมิที่จุดซึ่งห่างจากตะแกรงในท่อปฏิกรณ์ทุกๆ 1 เซนติเมตร จากระยะห่างเหนือและใต้ตะแกรงและทำการบันทึกอุณหภูมิ

รูป 2.14 เครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง

2.2.9 การทดสอบอุณหภูมิของเครื่องระเหย

1. ติดตั้งระบบเครื่องระเหย โดยนำท่อปฏิกรณ์ใส่ในตัวเครื่องระเหยและติดตั้งเครื่องควบคุมอุณหภูมิของเครื่องระเหย
2. ตั้งอุณหภูมิเครื่องระเหยไว้ที่ 700 องศาเซลเซียส
3. เปิดสวิตช์เครื่องให้ความร้อนของเครื่องระเหยทำงาน
4. บันทึกการเปลี่ยนแปลงทุกๆ 1 นาที อ่านอุณหภูมิจากเทอร์โมคัปเปิล
5. ทำการบันทึกจนอุณหภูมิเริ่มคงที่ (มีการเปลี่ยนแปลงไม่เกิน ± 5 องศาเซลเซียส)

2.2.10 การทดสอบอุณหภูมิของเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง

1. ติดตั้งระบบของเครื่องปฏิกรณ์ให้สมบูรณ์ โดยนำท่อปฏิกรณ์ใส่ในตัวเครื่องปฏิกรณ์ และติดตั้งควบคุมของเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง
2. ตั้งอุณหภูมิเครื่องปฏิกรณ์ไว้ที่ 500 องศาเซลเซียส
3. เปิดสวิตช์เครื่องให้ความร้อนของเครื่องปฏิกรณ์ทำงาน
4. บันทึกอุณหภูมิที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกๆ 1 นาที อ่านอุณหภูมิจากเทอร์โมคัลเปิด
5. ทำการบันทึกจนอุณหภูมิเริ่มคงที่ (มีการเปลี่ยนแปลงไม่เกิน ± 5 องศาเซลเซียส)
6. เปลี่ยนอุณหภูมิที่ตั้งไว้เป็น 550, 600 และ 650 องศาเซลเซียส โดยการทำการทดลองซ้ำข้อ 1-5

2.2.11 การหาอัตราส่วนโดยมวลของซีลีเนียมต่อตัวเร่งปฏิกิริยาที่เหมาะสมในการแกสลิฟเคชันด้วยไอน้ำแบบมีตัวเร่งปฏิกิริยา

1. ชั่งซีลีเนียมปริมาณประมาณ 1 กรัมใส่ถ้วยแล้วจึงใส่ในท่อปฏิกรณ์แสดงดังรูป 2.15 แล้วใส่ลงในเครื่องระเหยแสดงรูป 2.16
2. ชั่งตัวเร่งปฏิกิริยานิกเกิลบนถาดนิน โดยเปลี่ยนอัตราส่วนโดยมวลของซีลีเนียมต่อตัวเร่งปฏิกิริยาเป็น 1:1, 1:3 และ 1:5 ตามลำดับ ใส่ลงในท่อปฏิกรณ์และนำท่อปฏิกรณ์ใส่ลงในเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง
3. ประกอบชุดเครื่องระเหย ตัวปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งและอุปกรณ์ต่างๆ ให้เรียบร้อย ใช้แก๊สไนโตรเจนให้ไหลผ่านระบบที่อัตราการไหล 120 มิลลิเมตรต่อนาที ทำการตั้งอุณหภูมิของเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งตามสภาวะที่ต้องการคือ 650 องศาเซลเซียส
4. เมื่ออุณหภูมิของเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งถึงสภาวะที่ต้องการให้ทำการเปิดน้ำหล่อเย็นผ่านเครื่องควบแน่นและเปิดไอน้ำที่ความกดดัน 30 กิโลปาสกาล ผ่านระบบ
5. เปิดเครื่องระเหยโดยตั้งอุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส อัตราการเพิ่มอุณหภูมิเป็น 10 องศาเซลเซียสต่อนาที และทำการเก็บแก๊สโดยใช้ถุงเก็บแก๊สดังรูป 2.17
6. นำแก๊สผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์หาปริมาณแก๊สสังเคราะห์โดยวิธีแก๊สโครมาโทกราฟี
7. ทำการเก็บตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ของแข็งที่ได้จากการแกสลิฟได้แก่ ถ่านชาร์ แสดงดังรูป 2.18

8. ทำการไล่คาร์บอนที่ติดอยู่ภายในเครื่องปฏิกรณ์แก๊สฟิเคชันออก โดยใช้ออกซิเจนไหลผ่านในระบบ ที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส และเก็บแก๊สที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีแก๊สโครมาโทกราฟี

รูป 2.15 ท่อปฏิกรณ์

รูป 2.16 เครื่องระเหย

รูป 2.17 ถุงเก็บแก๊สผลิตภัณฑ์

รูป 2.18 ถ่านชาร์ปี่เลื่อย

2.2.12 การหาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการผลิตแก๊สไฮโดรเจนจากขี้เลื่อยโดยแกสซิฟเคชันด้วยไอน้ำแบบมีตัวเร่งปฏิกิริยา

1. ชั่งขี้เลื่อยปริมาณ 1 กรัม ใส่ด้วยเซรามิกแล้วจึงนำไปใส่ในท่อปฏิกรณ์ แล้วใส่ลงในเครื่องระเหย
2. ชั่งตัวเร่งปฏิกิริยานิกเกิลบนถ่านหินลิกไนต์ โดยให้อัตราส่วนโดยมวลของชีวมวลต่อตัวเร่งปฏิกิริยาเป็น 1:3 โดยน้ำหนัก ใส่ลงในท่อปฏิกรณ์และนำท่อใส่เครื่องปฏิกรณ์
3. ทำการทดลองที่อุณหภูมิเครื่องปฏิกรณ์แบบเบดนิ่งที่ 600, 650 และ 700 องศาเซลเซียส โดยทำการทดลองเหมือนข้อ 3-8 ของหัวข้อที่ 2.2.10

2.2.13 การวิเคราะห์ด้วยเครื่องแก๊สโครมาโทกราฟ (GC – TCD)

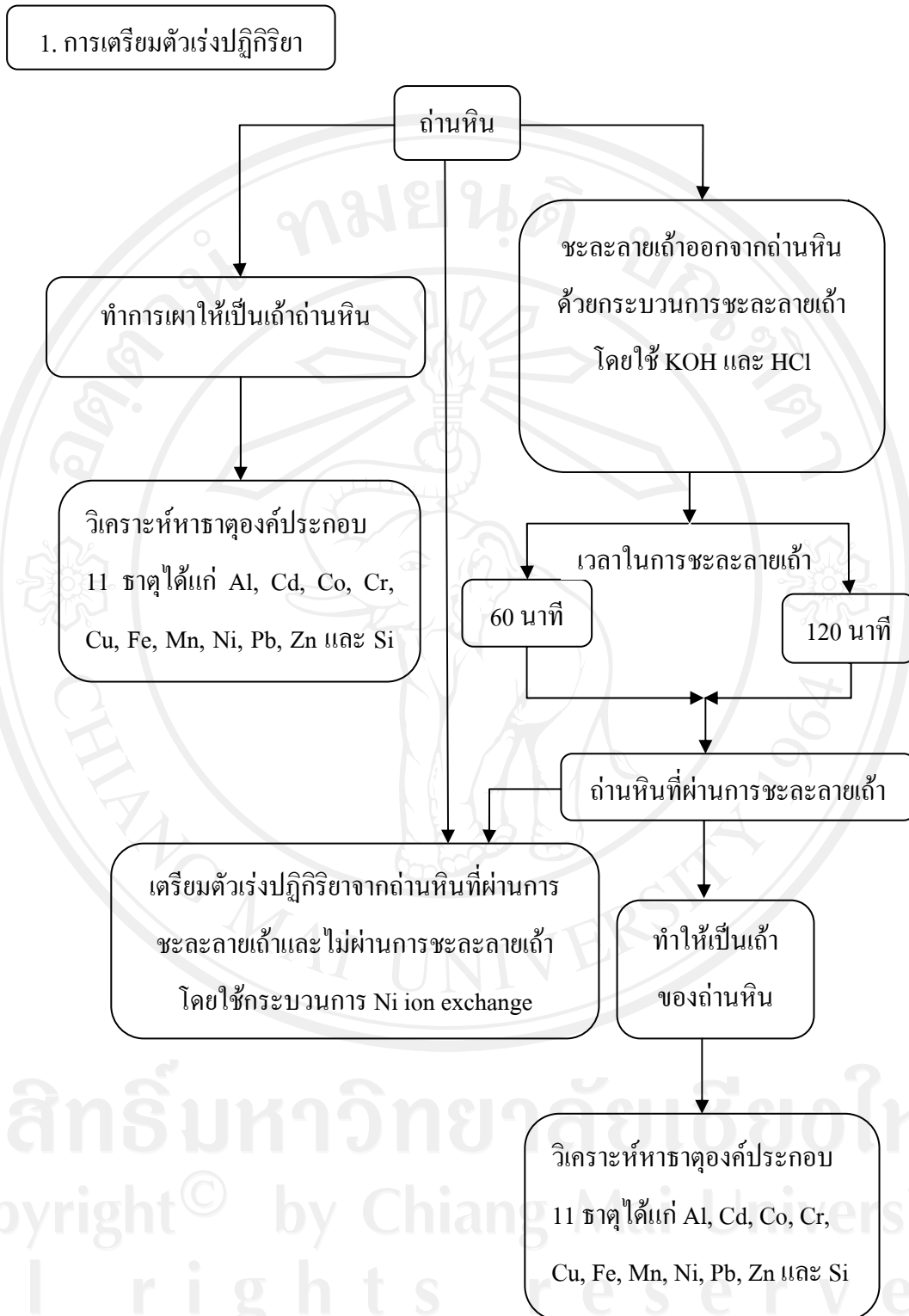
1. นำแก๊สสังเคราะห์ที่ได้จากกระบวนการแกสซิฟเคชันของขี้เลื่อยด้วยไอน้ำแบบมีตัวเร่งปฏิกิริยาที่เก็บไว้ในถุงเก็บแก๊สผลิตภัณฑ์ ไปทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง GC – TCD รุ่น 6890 โดยใช้คอลัมน์ HP-PLOT Mole Sieve 5A สภาพของเครื่อง GC – TCD แสดงดังภาคผนวก ก
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หาปริมาณของแก๊สไฮโดรเจน แก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์ และแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ เทียบกับสารมาตรฐาน แสดงดังภาคผนวก ข

2.2.14 สรุปวิธีการทดลองในงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้สามารถแบ่งขั้นตอนการทดลองได้เป็น 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

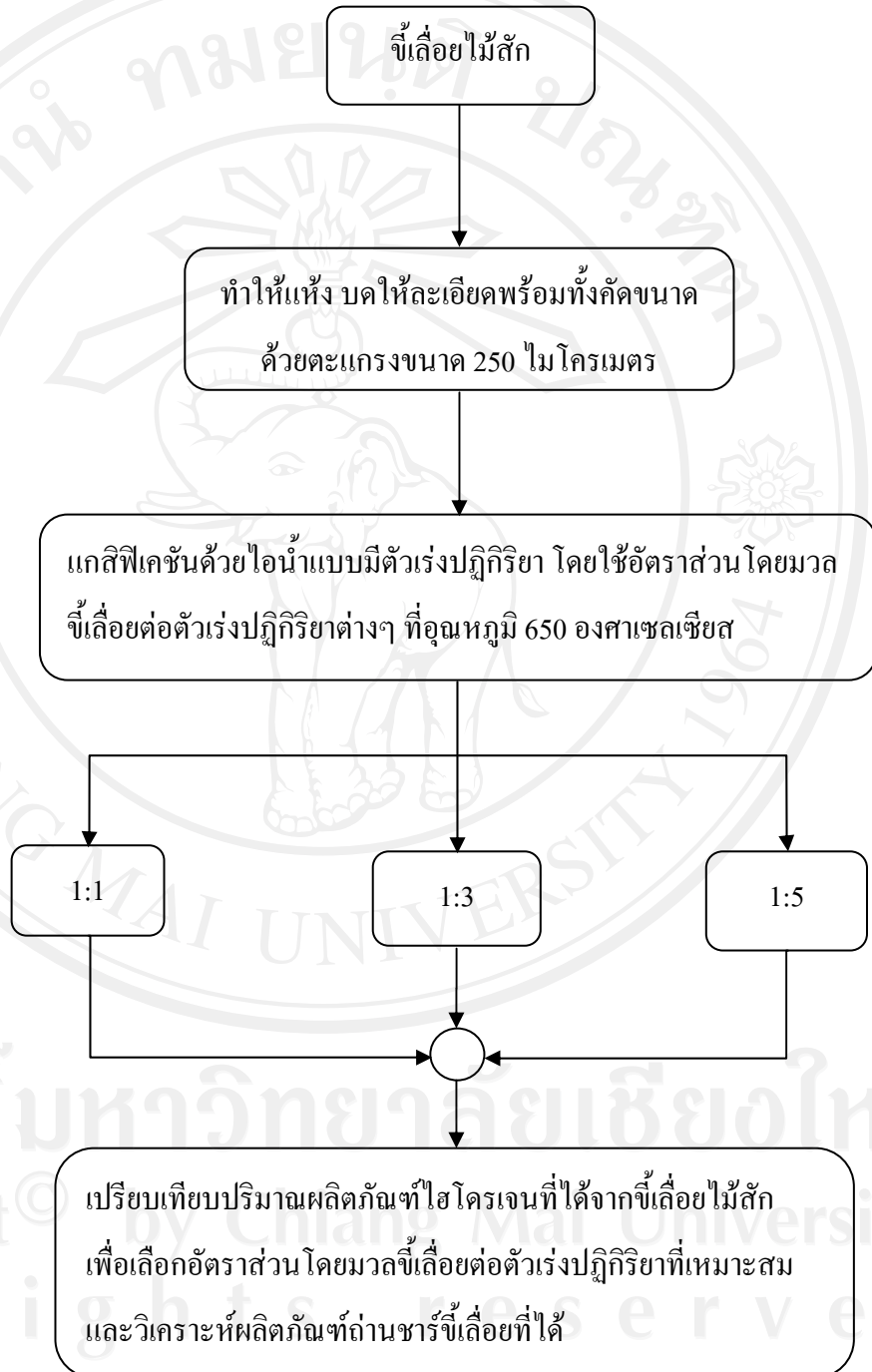
1. ขั้นตอนการเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยา
2. ขั้นตอนการแกสซิฟเคชันขี้เลื่อยด้วยไอน้ำแบบมีตัวเร่งปฏิกิริยา

การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ซึ่งแบ่งเป็นวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของแข็งของขี้เลื่อยที่ผ่านการไล่สารระเหย (ถ่านชาร์ขี้เลื่อย) และผลิตภัณฑ์แก๊สจากกระบวนการแกสซิฟเคชันซึ่งสรุปขั้นตอนการทดลองแสดงดังรูป 2.19

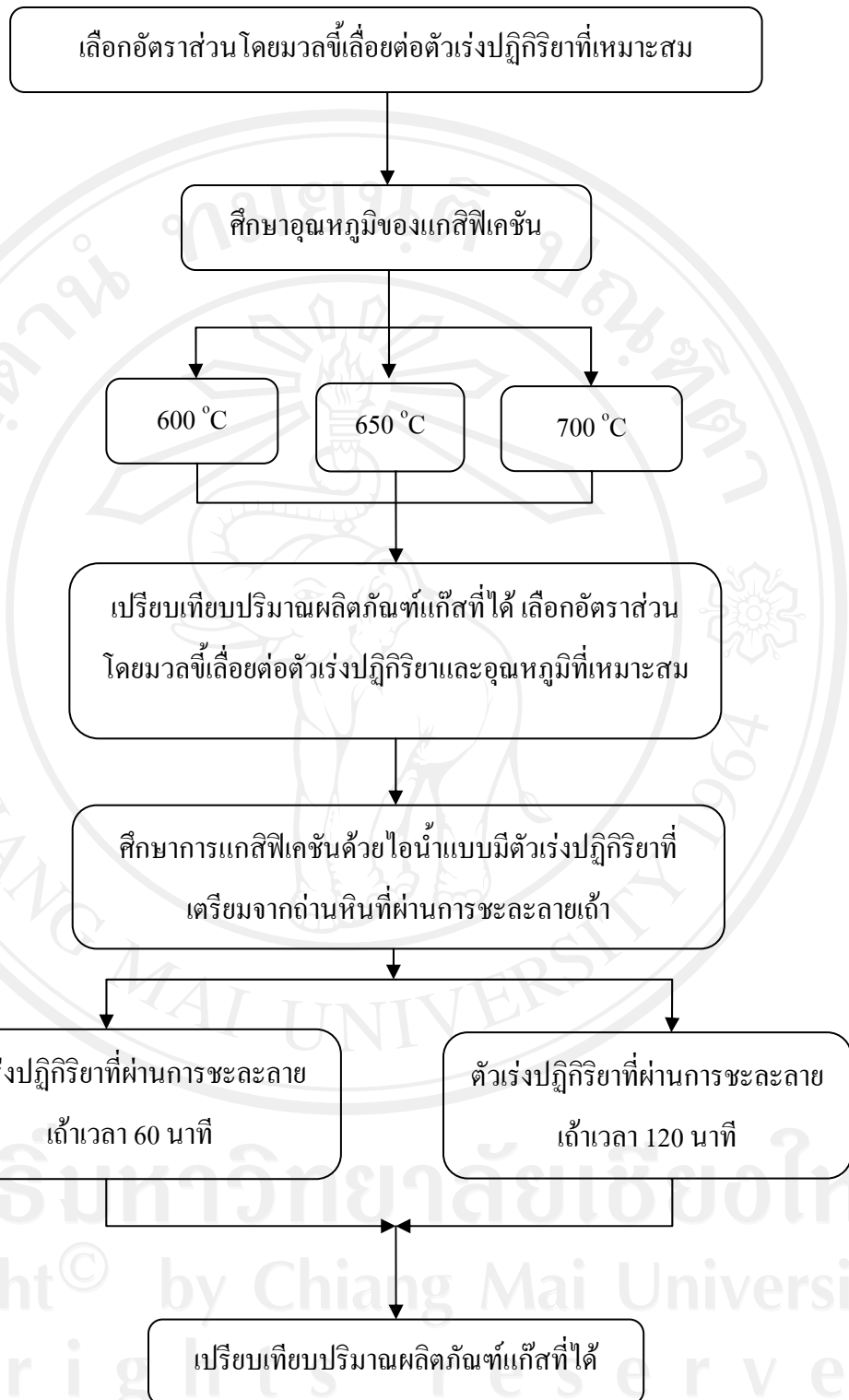

รูป 2.19 แผนผังสรุปงานวิจัย

2. กระบวนการแกสลิฟเคชันของจีเลื่อยไม้สัก

รูป 2.19 แผนผังสรุปงานวิจัย (ต่อ)

รูป 2.19 แผนผังสรุปรงานวิจัย (ต่อ)